

Súd: Okresný súd Trebišov  
Spisová značka: 6Csp/37/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120230043  
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Mati  
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2022:6120230043.11

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňa JUDr. Simona Mati v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35724803, práv. zast. advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO:53255739 proti žalovanej: K. C., H.. XX.XX.XXXX, R. C. E. XXX/XX, N. D., X. R., S.. zast. JUDr. Andrejom Molnárom, advokátom, so sídlom ulica Majlátha č. 2518/14, Kráľovský Chlmec v konaní o zaplatenie 3.000,- Eur s prísl. takto

### rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% proti žalobcovi.

### odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 30.01.2020 k sp. zn. 2 Up/231/2021, ktorá bola postúpená Okresnému súdu Trebišov dňa 04.03.2021 sa žalobca voči žalovanej domáha zaplatenia 3.000,- s prísl. na základe spotrebiteľskej zmluvy (spotrebiteľského úveru), ktorú uzavrela žalovaná ako spoludlžník s bývalým manželom H. C. H.. XX.XX.XXXX a Slovenskou sporiteľňou, a.s., IČO: 00151653 ako veriteľom (právnym predchodcom žalobcu) pod č. XXXXXXXX dňa 08.04.2009. Predmetom zmluvy bol spotrebný bezúčelový úver pre mladých s výškou úveru 9.600,- Eur (289.209,60 Sk) s výškou úrokovej sadzby 14,10 % ročne, spôsob poskytnutia úveru: jednorazovo, bezhotovostne, so spracovateľským poplatkom 189,17 Eur, s poplatkom za správu úveru 1,99 Eur, s výškou splátky istiny 152,15 Eur, so splatnosťou prvej splátky istiny 10.05.2009, s počtom splátok 119, s periodicitou a splatnosťou splátok istiny mesačne k 10 dňu v mesiaci, s konečnou splatnosťou úveru 10.03.2019, s ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) 16,27%, s priemernou hodnotou 12,37 % a s celkovými nákladmi spojenými s úverom 8.783,37 Eur.

2. Žalobca v návrhu na začatie konania ďalej uviedol, že keďže žalovaná ako spoludlžník nespĺnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca (právny predchodca žalobcu) dňa 22.11.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy. Následne dňa 17.12.2018 bola medzi právnym predchodcom žalobcu t.j. Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ktorou postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Ku dňu postúpenia predstavovala suma postúpenej pohľadávky 7.807,- Eur, z toho istina tvorila sumu 5.310,14 Eur, riadny zmluvný úrok vo výške 2.030,- Eur, úrok z omeškania vo výške 459,93 Eur a poplatky vo výške 0,- Eur. Žalobca ďalej uviedol, že dlžná suma ku dňu podania žaloby predstavuje 3.000,- Eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 3.000,- a zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca na základe svojho dispozičného oprávnenia neuplatňuje. Žalobca si však v konaní uplatnil aj úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517

ods. 2 OZ počnúc dňom 18.12.2018 t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky vo výške 8% ročne.

3. K žalobe pripojil žalobca nasledujúce listinné dôkazy: Zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanou ako spoludlžníkom 1. popri bývalom manželovi H. C. zo dňa 08.04.2009, Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 23.11.2017 adresované obom spoludlžníkom, t. z. žalovanej a bývalému manželovi, Všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu, výzvu, ktorou právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú a bývalého manžela, ako spoludlžníka na zaplatenie dlžnej sumy 2.861,30 Eur s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 03.01.2019 adresované žalovanej, prehľad splátok a úhrad z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pokus o zmier zo dňa 10.01.2020 adresovaný advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. žalovanej (predžalobná výzva) na zaplatenie sumy 8.748,19 Eur, podací hárok č. G. s odosielateľom EOS KSI Slovensko, s.r.o. a adresátom žalovanou a podací hárok č. EPH XXXXXXXXXX s adresátom žalovanou K. C., pokus o zmier.

4. Okresný súd Banská Bystrica vydal pod sp. zn. 2Up/231/2020-179 vo veci platobný rozkaz, ktorý v plnom rozsahu návrhu na jeho vydanie vyhovel dňa 18.02.2020. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná neprevzala platobný rozkaz v odbernej lehote na adrese trvalého pobytu, Okresný súd Banská Bystrica vyzval podľa § 10 ods. 1. zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní žalobcu, aby sa vyjadril, či žiada pokračovať v konaní voči žalovanej na súde príslušnom na prejednanie veci. Na základe vyjadrenia žalobcu Okresný súd Banská Bystrica dňa 04.03.2021 postúpil vec Okresnému súdu Trebišov na ďalšie konanie. Okresný súd Trebišov vydal dňa 29.04.2021 pod sp. zn. 6Csp/37/2021-197 voči žalovanej opätovne platobný rozkaz, ktorým návrhu žalobcu v plnom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz bol doručený žalovanej do vlastných rúk dňa 31.05.2021 listinnou formou. Dňa 16.06.2021 doručila žalovaná súdu v zákonnej lehote odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom navrhla, aby súd vo veci nariadil pojednávanie, zároveň uviedla, že má za to, že žalobca doposiaľ nepreukázal súdu opodstatnenosť svojho nároku voči jej osobe. Z podanej žaloby podľa nej nevyplýva v akom rozsahu zodpovedá za záväzok, ktorý je predmetom tohto súdneho konania. Žalobcom uplatnený nárok neuznala a navrhla vo veci vykonať dokazovanie. Uznesením Okresného súdu Trebišov sp. zn. 6Csp/37/2021-206 zo dňa 17.06.2021 súd zrušil platobný rozkaz, z dôvodu, že voči nemu bol včas podaný odpor s vecným odôvodnením.

5. Vyjadrením doručeným súdu dňa 07.07.2021 žalobca špecifikoval uplatnenú pohľadávku čo do rozpisu sumy úhrad v prospech účtu žalobcu zo strany žalovanej a čerpania sumy žalovanou z účtu žalobcu odo dňa 08.04.2009 do 18.04.2016 s tým, že zároveň uviedol, že istina vo výške 5.310,14 Eur bola vypočítaná na základe skutočnosti, že žalovaná dňa 08.04.2009 čerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 9.600,- Eur a z poskytnutého úveru uhradila ku dňu podania žaloby sumu v celkovej výške 13.096,99 Eur. Úhrad žalovanej bola na istinu započítaná suma vo výške 4.289,86 Eur, na riadny úrok suma vo výške 7.652,95 Eur, na úrok z omeškania - zmluvný suma vo výške 84,44 Eur a na poplatky suma vo výške 1.069,74 Eur. Postúpená istina tak predstavuje poskytnutý úver mínus úhrady žalovanej započítané na istinu ( 9.600 Eur - 4.289,86 Eur = 5.310,14 Eur). Žalobca si však v rámci svojho dispozičného oprávnenia uplatňuje iba časť neuhradenej istiny vo výške 3.000,- Eur. Zároveň žalobca uviedol, že žalovaná vo svojom podaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali uplatnený nárok. Vyjadrenie žalobcu bolo žalovanej doručené na adresu trvalého pobytu do vlastných rúk dňa 22.07.2021, avšak žalovaná sa k nemu nevyjadrila. Súd vo veci nariadil pojednávanie.

6. Na pojednávanie dňa 25.10.2021 sa dostavil právny zástupca žalovanej, ktorý predložil súdu plnú moc na zastupovanie žalovanej udelenú dňa 25.10.2021. Právny zástupca žalovanej namietal, že žalovanej neboli doručené nasledovné písomnosti: a.) výzva na zaplatenie dlhu pred mimoriadnym zosplatením s upozornením na zosplatenie dlhu podľa § 53 ods. 9 OZ b.) oznámenie o mimoriadnom zosplatení dlhu a po c.) oznámenie o postúpení pohľadávky. Zároveň uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola v roku 2009 uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou a jej Z. H. C., ktorý poskytnutí tohto úveru všetky finančné prostriedky vyčerpal podľa vlastného uváženia a v ďalšom období potom neplatil mesačné splátky. Bezpodielové spoluvlastníctvo žalovanej a jej manžela bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu v Trebišove sp. zn. 6C/86/2010 zo dňa 30.08.2010 a následne spoludlžník H. C. dňa 10.11.2018 zomrel. Ďalej uviedol, že žalovaná je toho názoru, že zmluva bola uzatvorená s neprijateľnými zmluvnými podmienkami, keď poskytnutá suma 9.600,- mala byť vrátená v sume 13.093,- to sú podľa nej také podmienky, ktoré sú neprijateľné pre spotrebiteľa. Ďalej navrhol, aby súd skúmal

zákonnosť procesu postúpenia pohľadávky terajšiemu žalobcovi, t.j. či boli naplnené všetky zákonné podmienky a následne či žalobca má aktívnu legitímáciu pre podanie tejto žaloby.

7. Žalobca na pojednávaní uviedol, že skutočnosti týkajúce sa spoludžníka žalovanej, jej bývalého manžela vo vzťahu k rozdeleniu BSM a jeho následnej smrti, ako aj k čerpaniu úveru bývalým manželom sú pre toto konanie irelevantné vzhľadom na solidárny záväzok žalovanej. Čo sa týka rozporovania doručenia označených dokumentov zo strany žalobcu resp. jeho právneho predchodcu žalovanej žalobca uviedol, že žalovaná nenamietala tieto skutočnosti do času prvého pojednávania vo veci, preto apeluje na súd, aby uplatnil sudcovskú koncentráciu konania a danú skutočnosť označil ako nespornú.

8. Súd vo veci považoval za nesporne preukázané, že žalovanej bol ako spoludžníčke poskytnutý bezúčelový spotrebný úver pre mladých zmluvou zo dňa 08.04.2009 pod č.XXX XX XX žalovaná nespochybnila a svojim vyjadrením žiadnym spôsobom nenamietala, že po vyčerpaní sumy 9.600,- z úveru zaplatila resp. bolo zaplatené, (pretože spoludžníci boli dvojja) na účet veriteľa 13.096,99 Eur. Pokiaľ ide o sporné skutočnosti, súd vychádzajúc z odporu, ktorý bol do času prvého pojednávania vo veci jediným vyjadrením žalovanej v spise konštatoval, že žalovaná navrhla, aby súd vo veci nariadil pojednávanie, a aby bola pred súdom preukázaná opodstatnenosť nároku žalobcu voči jej osobe. V rámci právneho posúdenia veci súd vyzval na pojednávaní žalobcu, aby podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad k spotrebiteľskej zmluve vysvetlil, resp. ozrejmil na základe ktorej splátky nezaplátenej žalovanou pristúpil veriteľ k zosplateniu úveru s poukazom na § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Žalobca uviedol, že ide o výpisy z bankovej histórie predmetného úveru, preto si dovoľil súd požiadať, aby mohol osloviť klienta v danej veci a vysvetliť rozpor medzi dvoma výpismi, kde na základe predloženej dokumentácie zo dňa 06.01.2017 (č.l. 169) bola splátka úveru započítaná v prospech účtu veriteľa dňa 06.01.2017 a na základe č.l. 215 bola posledná úhrada zo strany žalovanej v prospech účtu veriteľa vykonaná v sume 19,48 Eur dňa 18.04.2016.

9. Vyjadrením doručeným súdu dňa 10.11.2020 žalobca špecifikoval, že úhrada zo dňa 06.01.2017 predstavuje iba storno vyúčtovaného úroku z omeškania, uvedený obrat je v priloženom výpise z úverového účtu evidovaný ako odpis - splátka z úroku z omeškania. Trvá teda na skutočnosti, že posledná platba žalovanej bola vykonaná dňa 18.04.2016. Poukázal tiež na to, že žalobca, resp. jeho právny predchodca splnil a dodržal § 53 ods. 9 v spojení s §565 OZ, kedy zosplatnil úver dňa 22.11.2017, kedy bola žalovaná v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 10.09.2017). Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 10.11.2017 tak podľa neho začala plynúť v súlade s § 103 OZ od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 10.11.2017) a uplynula by najskôr dňa 10.11.2020. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 30.01.2020 žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Vo vzťahu k namietanému nedoručeniu špecifikovaných dokumentov veriteľom žalovanej, žalobca uviedol, že v spornom prípade nedisponuje doručenkou, ani podacím hárkom k výzve na zaplatenie dlhu pred mimoriadnym zosplatením a oznámením o mimoriadnom zosplatení dlhu. Zastáva však názor, že žalovaná do prvého pojednávania vo veci nerozporovala nedoručenie týchto listín a v zmysle § 151 ods. 1 CSP je potrebné ich riadne doručenie považovať za takzvané nesporné skutkové tvrdenie. Napriek vyššie uvedenému si dovoľil uviesť, že v prípade, ak súd nebude považovať úver za riadne zosplatený, je potrebné vychádzať zo skutočností, že na žalobcu boli postúpené všetky splátky, ktoré boli už v čase postúpenia splatné v zmysle zmluvy, je teda zrejmé, že na žalobcu by v tomto prípade neboli postúpené iba splátky splatné od 10.01.2019 do 10.03.2019, v tom prípade by splátky splatné od 10.05.2017 do 10.12.2018 predstavovali žalovanú sumu, pričom s ohľadom na termín podania žaloby by tieto splátky neboli premlčané. Vyjadrenie podporil aj odkazom na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3CoCsp/30/2020 z 20.11.2020, ako aj na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/321/2019 z 15.04.2020 a na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/1330/2014 zo dňa 16.12.2015.

10. Podľa zákona č. 258/2001 Z. z. (časová verzia predpisu účinná od 01.01.2009 do 30.11.2009) čl. 1 §1 ods. 1 o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

11. Podľa § 2 ods. 1 citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,  
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa § 4 ods. 1 až 3 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

13. Podľa § 25g zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (časová verzia predpisu účinná od 01.09.2018 do 31.12.2018- prechodné ustanovenie k úpravám účinným dňom vyhlásenia), ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Na lehoty, ktoré do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona ešte neuplynuli, sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitného predpisu.

14. Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

15. Podľa § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (časová verzia predpisu účinná od 01.07.2016 do 31.08.2018) ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

17. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

18. Podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 151 ods. 1 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

21. Podľa § 296 CSP spotrebiteľ môže predložiť, alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii sa nepoužijú.

22. Na základe vykonaného dokazovania mal súd v konaní za preukázané, že:

23. Žalobca v prílohe k žalobe súdu predložil výzvu na zaplatenie dlžnej sumy z úveru zo dňa 5.10.2017 s upozornením na možné mimoriadne zosplatenie celkového úveru - bez podacieho hárku, bez dôkazu o doručení, prípadne o uplatnení fikcie doručenia predložením nedoručenej vrátenej zásielky

odosielateľovi (čl. 130), oznámenie o mimoriadnom zosplatnení dlhu zo dňa 23.11.2017 bez podacieho hárku, bez dôkazu o doručení, prípadne fikcie doručenia žalovanej (čl.33) a oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 3.1.2019 - bez podacieho hárku, bez dôkazu o doručení, prípadne fikcie doručenia žalovanej. Podací hárok pripojený k žalobe na čl. 176 a 177 spisového materiálu je bez rozpisu zásielok (čl.176) a vzťahujúci sa k pokusu o zmier s odoslaním dňa 13.1.2020 (čl.177). Žalobca dôkazy o doručení uvedených dokumentov nepredložil ani na výzvu súdu v poskytnutej dodatočnej lehote a uviedol, že nimi nedisponuje.

24. Podľa § 296 CSP spotrebiteľ môže predložiť, alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii sa nepoužijú. V zmysle odbornej literatúry k uvedenému citovanému zákonnému ustanoveniu CSP (Civilný sporový poriadok - komentár, C.H.BECK, kol. aut. Števec, Ficová, Baricová a kol.) prísna koncentrácia konania typická pre konanie podľa CSP kladie na procesné strany zvýšené nároky z hľadiska dôkaznej povinnosti. Táto záťaž je plne odôvodnená v sporoch, v ktorých majú obe strany faktický rovné postavenie, rovnakú možnosť prístupu k informáciám, rovnakú vyrovnávaciu silu pri uzatváraní zmluvy atď. V spotrebiteľských sporoch by však povinnosti podľa § 153 a 154 CSP v spojitosti s postavením spotrebiteľa ako objektívne slabšej strany pred súdom pôsobili kontraproduktívne na úkor schopnosti spotrebiteľa účinne sa brániť nároku dodávateľa, resp. účinne presadiť vlastný nárok. Ak v spotrebiteľských sporoch vyhlási súd uznesenie, ktorým sa dokazovanie skončí, toto uznesenie bude zaväzovať len dodávateľa. Spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej, okrem predkladania, alebo označenia skutočnosti a dôkazov na preukázanie svojich tvrdení, môže až do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej uplatniť spotrebiteľa aj iné prostriedky procesného útoku a obrany, najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky (§ 149 CSP). Ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ustanovenie § 296 CSP sa nepoužije.

25. Na základe uvedeného súd konštatuje: keďže nebola žalovaná do času prvého pojednávania vo veci t.j. do 25.10.2021 v konaní právne zastúpená a plnú moc udelila advokátovi pre zastupovanie až v deň súdneho pojednávania, nemožno uplatniť do daného času v jej prípade v konaní sudcovskú koncentráciu konania vo vzťahu k popretiu skutkových tvrdení protistrany, na základe uvedeného námietka žalovanej prostredníctvom jej právneho zástupcu na pojednávaní dňa 25.10.2021 vo vzťahu k nedoručeniu ňou označených listinných dokumentov bola súdom vyhodnotená ako zákonná. V zmysle uvedeného súd musel právne uzavrieť, že mimoriadne zosplatnenie dlhu s absentujúcim dôkazom o dodržaní ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, (ako aj § 92 ods. 8 zákona o bankách) tak, ako ho namietala žalovaná, nemohol súd považovať za platné. Dôkazná povinnosť bola v tomto prípade na žalobcovi.

26. Možnosť predčasne zosplatniť spotrebiteľský úver je v citovaných zákonných ustanoveniach upravená tak, že pre platné zosplatnenie úveru je potrebné kumulatívne dodržanie tam stanovených podmienok, a to: (i) ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, (ii) dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o tom, že ak sa nespĺní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (ide o tzv. stratu výhody splátok), prípade celý dlh sa stane zročným aj vtedy, ak to bolo určené v rozhodnutí súdu, (iii) uplatnenie práva najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a (iv) upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Až po kumulatívnom splnení uvedených podmienok možno dospieť k záveru, že došlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj na vykonané dokazovanie možno mať za to, že podmienka upravená pod bodom (i) bola splnená, pretože žalovaná mala sumu poskytnutého úverového rámca splácať v pravidelných splátkach, ktorých výška závisela od výšky schváleného, resp. poskytnutého úverového rámca. Problematickým sa však v tomto prípade javilo splnenie podmienky upravenej v bode (iv), t.j. upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní.

28. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca napriek možnosti poskytnutej zo strany súdu relevantne preukázať splnenie uvedenej podmienky doručením výzvy do dispozičnej sféry žalovanej, túto skutočnosť nepreukázal a nepreukázal ani len pokus banky o doručenie uvedeného dokumentu žalovanej. Pre platné zosplatnenie spotrebiteľského úveru je nutné kumulatívne, teda súčasné splnenie

všetkých zákonom stanovených podmienok, teda nesplnenie čo i len jednej z nich má za následok neplatné predčasné zosplatenie spotrebiteľského úveru. Ak teda nedošlo k platnému zosplateniu spotrebiteľského úveru, predmetom postúpenia pohľadávky tak nemohla byť spôsobilá pohľadávka.

29. Žalobca v podanom vyjadrení namietal, že aj napriek záveru o neplatnom predčasnom zosplatení úveru si v predmetnom spore uplatňuje sumu za splátky, ktoré už boli splatné pred postúpením pohľadávky. Súd sa však nemôže stotožniť ani s týmto záverom. Zo znenia zákona § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného ku dňu postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu možno dospieť k záveru, že zákon pre platné postúpenie pohľadávky požaduje, aby pohľadávka ako celok bola po konečnom termíne splatnosti alebo sa stala splatnou pred konečným termínom splatnosti. Z uvedeného znenia zákonného ustanovenia tak vyplýva, že podstatným pre naplnenie tejto podmienky je skúmanie, kedy došlo alebo malo dôjsť k termínu konečnej splatnosti poskytnutého úveru ako celku, nielen jeho jednotlivých splátok. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 5601369 zo dňa 8.4.2009, kde bol dátum konečnej splatnosti úveru určený dňom 10.3.2019. K postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu došlo zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1055/2018/CE dňa 17.12.2018. Z uvedeného tak vyplýva, že nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky na žalobcu po termíne konečnej splatnosti. Rovnako, v predmetnom prípade nedošlo ani k platnému zosplateniu pohľadávky, preto nedošlo ani k platnému postúpeniu pohľadávky splatnej pred konečným termínom splatnosti. Z uvedených dôvodov preto nebolo možné stotožniť sa s námietkami žalobcu ani v tomto smere.

30. Na základe vyššie uvedeného preto možno dospieť k záveru, že ak nedošlo k platnému zosplateniu úveru, neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, a teda na strane žalobcu absentuje aktívna vecná legitímácia, preto súd žalobu zamietol. Súd dáva do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12CoCsp/54/2020 zo dňa 29.4.2021.

31. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Nakoľko mala žalovaná v konaní plný úspech, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov konania rozhodne súdny úradník osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov v 3 vyhotoveniach.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363 ods. 1 CSP).

2. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 356 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.